ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 4. 2025 samosoudkyní Mgr. Romanou Petrovou

takto:

Obžalovaná

Xxx, narozená xxx 1989 v xxx, okres xxx, trvale bytem xxx, okres xxx, přechodně bytem xxx, okres xxx, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Světlá nad Sázavou,

je vinna, že

v období od 10. 1. 2025 do 11.00 hodin dne 30. 1. 2025 ve xxx a xxx, okres xxx a jinde, nenastoupila do Vazební věznice Ostrava a vyhýbala se výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců, který jí byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 11. 10. 2024 čísla jednacího 2 T 117/2024-80 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2024 čísla jednacího 3 To 356/2024-90, který nabyl právní moci dne 4. 12. 2024, i přesto, že dne 7. 1. 2025 převzala písemnou výzvu Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 3. 1. 2025 čísla jednacího 2 T 117/2024-94 k nastoupení výkonu trestu do pěti dnů od převzetí výzvy v pracovní dny v době od 8.00 hodin do 16.00 hodin, v důsledku čehož dne 20. 1. 2025 vydal Okresní soud v Novém Jičíně pod číslem jednacím 2 T 117/2024-108 příkaz k dodání do výkonu trestu, který byl fakticky realizován dne 30. 1. 2025 v 11.00 hodin, kdy byla zadržena policisty Policie ČR Územního odboru Nový Jičín, Obvodního oddělení Studénka ve xxx a dne 30. 1. 2025 v 13.50 hodin byla dodána do výkonu trestu do Vazební věznice v Ostravě,

tedy

mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupila na výzvu soudu trest odnětí svobody,

čímž spáchala

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaná **xxx** u hlavního líčení (č. l. 61 verte) uvedla, že důvodem nenastoupení bylo, že čekala na peníze, aby si mohla nakoupit věci. Ví, že to není omluva. Stalo se to tak, jak je uvedeno v obžalobě. Dále ve věci nevypovídala. Před dodáním do výkonu trestu bydlela u matky, byla vedena na úřadu práce a přivydělávala si v pizzerii. Její příjem činil 10 000 Kč a pobírala dávky hmotné nouze. Do výkonu trestu nenastoupila, protože čekala na dávky hmotné nouze. Má dluhy i exekuce ve výši 500 000 Kč.
3. V přípravném řízení (č. l. 49-51) obžalovaná vypověděla, že věděla, že má nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody. Věděla to na základě dopisu od soudu. Výkon trestu měla nastoupit do 5 dnů od doručení písemnosti. Dopis si převzala dne 7. 1. 2025. Do výkonu trestu nenastoupila, ačkoli věděla, že se tím dopustí dalšího protiprávního jednání. Nenastoupila proto, že čekala na dávku finančních prostředků od úřadu práce. Dne 29. 1. 2025 si jela vyzvednout peníze od úřadu a nakoupila si věci do výkonu trestu s tím, že dne 30. 1. 2025 do výkonu nastoupí. Poté odjela ke svému nyní již bývalému příteli ve xxx, kde přespala, a v dopoledních hodinách následujícího dne k němu přijela policie a zadržela ji. Celého jednání lituje.
4. Soud v rámci dokazování provedl také **listinné důkazy**.
5. Podle *protokolu o dodání osoby do výkonu trestu* (č. l. 7) ze dne 30. 1. 2025 byla obžalovaná uvedeného dne v 11.00 hodin omezena na osobní svobodě.
6. Podle *rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 11. 10. 2024, č. j. 2 T 117/2024 – 80, který nabyl právní moci dne 13. 11. 2024* (č. l. 11-13), byla obžalovaná uznána vinnou tím, že v období od 3. 4. 2024 do 10. 7. 2024 mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupila na výzvu soudu trest odnětí svobody, za což byla odsouzena k trestu odnětí svobody ve výměře tří měsíců. Odvolání obžalované proti tomuto rozsudku bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 12. 2024, č. j. 3 To 356/2024-90 (č. l. 16), zamítnuto.
7. Podle *výzvy k nastoupení trestu* (č. l. 18), jež byla obžalované doručena dne 7. 1. 2025 (č. l. 19), byla vyzvána k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody do 5 dnů od převzetí této výzvy. Současně byla poučena, že nenastoupí-li trest ve stanovené lhůtě, může být její jednání posouzeno jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.
8. *Příkazem k dodání do výkonu trestu* (č. l. 20) ze dne 20. 1. 2025 bylo nařízeno, aby byla obžalovaná dodána do výkonu trestu.

9. **K osobě obžalované** bylo zjištěno, že je od 21. 10. 2024 dosud vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání (*zpráva úřadu práce* na č. l. 32-33). Obžalované nejsou vypláceny žádné dávky ze systému sociálního zabezpečení (informace z *informačního systému České správy sociálního zabezpečení* na č. l. 36). Proti obžalované je vedeno několik exekučních řízení (*výpis z centrální evidence exekucí* na č. l. 37-38). Není vlastníkem žádných nemovitostí (*výpis z evidence práv pro osobu* na č. l. 40). Obžalovaná také není zapsána v živnostenském rejstříku (*výpis z živnostenského rejstříku* na č. l. 43-44). V *opisu z evidence přestupků* (č. l. 23) má obžalovaná celkem 7 záznamů, ve všech případech se jedná o přestupky ve formě krádeže. Ke dni 20. 3. 2025 byla obžalovaná ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž se jedná o její již čtvrtý trest odnětí svobody (*výpis z Centrální evidence vězněných osob* na č. l. 25).

10. Podle *opisu z evidence rejstříku trestů* (č. l. 21-22) byla obžalovaná již 10x soudně trestána, přičemž poslední 3 odsouzení se zakládají na trestném činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku, nicméně v minulosti obžalovaná páchala i trestnou činnost majetkového charakteru. Naposledy byla odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. 2 T 117/2024 (viz bod 6 tohoto odůvodnění). Obžalované byly v minulosti ukládány i tresty výchovné a alternativní, nicméně u obžalované se nesetkaly s dostatečným pochopením a došlo k jejich nařízení, respektive přeměně z trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody. Obžalované byla také poskytnuta šance v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, nicméně ani této šance nevyužila a výkon trestu jí byl nařízen.

11. Dle *hodnocení věznice* (č. l. 45) ze dne 12. 2. 2025 byla obžalovaná dodána do výkonu trestu dne 30. 1. 2025, její chování je bez negativních poznatků, respektuje pokyny a nařízení příslušníků a zaměstnanců vězeňské služby i vnitřní řád věznice. V cele i ve svých osobních věcech udržuje náležitý pořádek. Nebyla odměněna ani kázeňsky trestána. Není pracovně zařazena.

12. Poté, co soud vyhodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, konstatuje, že v řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaná spáchala skutek tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

13. Na základě provedeného dokazování tak soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu**.

14. Na základě doznání obžalované i listinných důkazů, a to zejména výzvy k nastoupení trestu ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 11. 10. 2024, bylo prokázáno, že ačkoliv obžalovaná osobně převzala výzvu k nástupu trestu ze dne 3. 1. 2025, dle které měla ve lhůtě 5 dnů nastoupit do Vazební věznice Ostrava k výkonu uloženého trestu odnětí svobody, a ačkoliv byla v této výzvě náležitě poučena o případných trestněprávních následcích neuposlechnutí výzvy, přesto tuto výzvu svévolně neuposlechla a do výkonu trestu nenastoupila. V období od 10. 1. 2025 do 30. 1. 2025 tak nevykonávala trest odnětí svobody v rozporu s rozsudkem i uvedenou výzvou. Do věznice následně nenastoupila dobrovolně, ale musela být do výkonu trestu odnětí svobody dodána na základě soudního příkazu Policií ČR (viz příkaz k dodání a protokol o dodání do výkonu trestu). Důvodem pro nenastoupení trestu bylo dle obžalované to, že čekala na výplatu sociální dávky.

15. **Po právní stránce** soud uzavřel, že obžalovaná uvedeným jednáním naplnila znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, neboť mařila výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupila na výzvu soudu trest odnětí svobody. Obžalované byl rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 11. 10. 2024, sp. zn. 2 T 117/2024, uložen nepodmíněný trest svobody a následně byla vyzvána k nástupu do výkonu trestu. Tuto povinnost však úmyslně nesplnila, ačkoliv jí v tom nebránila žádná mimořádná překážka. Svým jednáním tedy bezezbytku naplnila všechny znaky uvedené skutkové podstaty. Jde-li o subjektivní stránku trestného činu (zavinění),

pak obžalovaná jej spáchala v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděla, že svým jednáním poruší zájem chráněný trestním zákonem a tento porušit chtěla. Obžalovaná byla prokazatelně seznámena s tím, jaké jsou trestněprávní důsledky nenastoupení trestu a ostatně věděla o tom i z osobní zkušenosti, neboť se opakovaně dopouští speciální recidivy.

16. Na uvedeném právním hodnocení nic nemění skutečnost, že obžalovaná do výkonu trestu nenastoupila proto, že čekala na výplatu dávek od úřadu práce, neboť se nejedná o závažný důvod, který by bránil obžalované v nástupu do výkonu trestu, a který by tudíž měl jakýkoliv vliv na právní kvalifikaci jednání obžalované. Nešlo o žádný náhlý a neočekávaný důvod, který by ji objektivně znemožnil nastoupit výkon trestu. Stejně tak na právní kvalifikaci nemá ani údajný úmysl obžalované nastoupit do výkonu z vlastní vůle dne 30. 1. 2025.

17. Při úvaze **o druhu a výměře trestu** byl nalézací soud veden hledisky vymezenými v § 39 odst. 1 trestního zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále soud přihlédl k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Dle § 39 odst. 2 trestního zákoníku jsou povaha a závažnost trestného činu určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud přihlédl také k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.

18. Soud ukládal trest odnětí svobody v zákonném rozmezí až na dvě léta (§ 337 odst. 1 trestního zákoníku). Ve prospěch obžalované soud zohlednil polehčující okolnost spočívající v jejím doznání (§ 41 písm. l) trestního zákoníku). Naopak jako k přitěžující okolnosti bylo třeba přihlédnout zejména k tomu, že pro obdobnou trestnou činnost byla již opakovaně odsouzena (§ 42 písm. q) trestního zákoníku), naposledy právě rozsudkem, z jehož maření byla uznána vinnou. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaná nemá naprosto žádný respekt k soudním rozhodnutím, a to dokonce ani k trestním rozsudkům, které lze nepochybně považovat za jedny z nejzásadnějších úředních rozhodnutí. Ačkoliv maření úředního rozhodnutí a vykázání zpravidla nevede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, v případě obžalované má soud za to, že uložení jiného než nepodmíněného trestu by nebylo dostatečné. Závažnost jednání obžalované vyplývá z významu mařeného rozhodnutí, kterým je v tomto případě odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, tedy rozhodnutí značného významu. S přihlédnutím k dosavadnímu způsobu života obžalované, která byla již desetkrát soudně trestána a čtyřikrát byla ve výkonu trestu odnětí svobody, nemá soud za to, že by její nápravy mohlo být dosaženo jiným trestem než trestem odnětí svobody v citelné výměře. Závažnosti jednání obžalované ve spojení s omezenými možnostmi její nápravy proto odpovídá trest odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, přičemž soud zvažoval i uložení trestu ve výměře až 12 měsíců, nicméně ve prospěch obžalované zohlednil právě její doznání.

19. Pro výkon trestu soud obžalovanou zařadil do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku), neboť u ní nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrno, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 29. dubna 2025

Mgr. Romana Petrová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Diana Gelnarová.